

Sygn. akt I KK 117/21

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2021r.

sprawy **K. M.**

skazanego za czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 280§2 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 13 maja 2021r., sygn. akt II AKa (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 19 stycznia 2021r.,

sygn. akt II K (...)

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,
2. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

W wywiedzionej kasacji zarzucono Sądowi Apelacyjnemu rażące naruszenie art. 433§2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie niewłaściwej kontroli instancyjnej zaskarżonego orzeczenia w zakresie oceny dowodów przeprowadzonych przez Sąd I instancji, co z kolei doprowadziło do błędnego ustalenia stanu faktycznego i niewłaściwego zakwalifikowania zachowania skazanego.

Lektura pisemnych motywów orzeczenia Sądu Odwoławczego nie potwierdza jednak podniesionego zarzutu. Sąd ten nie ograniczył się wyłącznie do zaakceptowania oceny materiału dowodowego dokonanej przez Sąd I instancji, ale przeprowadził własne rozważania w tym zakresie, a swoje stanowisko należycie umotywował.

Skarżący, próbując kwestionować poszczególne zapatrywania Sądu Apelacyjnego w istocie nie wykazał w nich błędów natury logicznej, ani nie podważył ich skutecznie, opierając się na doświadczeniu życiowym. Argumentacja autora kasacji stanowi głównie polemikę z wybranymi twierdzeniami Sądu Odwoławczego, przy pominięciu dalszych jego rozważań w określonej przestrzeni. Ponadto charakteryzuje ją budowanie nieopartych na materiale dowodowym hipotez, mających na celu uwiarygodnienie wersji prezentowanej przez skazanego.

Powyższe należy odnieść między innymi do zakwestionowania przez obronę wskazanej przez Sąd Apelacyjny okoliczności, że pokrzywdzona nie była w stanie wskazać adresu zamieszkania M. M. , od której rzekomo miała pożyczyć pieniądze, usytuowania mieszkania, piętra na którym to mieszkanie się znajdowało, czy rozkładu jego pomieszczeń. Twierdząc, że powyższe nie mogło świadczyć o niewiarygodności zeznań pokrzywdzonej, obrona zdaje się nie dostrzegać, że była to zaledwie jedna z okoliczności wskazana przez Sąd, która miała tego dowodzić. Sąd zwrócił uwagę także na fakt braku oparcia twierdzeń pokrzywdzonej w obiektywnych dowodach, ani też jednoznacznego potwierdzenia w zeznaniach M. M. czy wyjaśnieniach skazanego, w których, w tym zakresie, zachodziły zasadnicze rozbieżności. Sąd stwierdził także, że sprzeczne z doświadczeniem życiowym jest udzielanie pożyczki mało znanej osobie, bez żadnych świadków ani wzięcia pokwitowania. Powyższym zapatrywaniom nie sposób odmówić racjonalności.

W dalszej części uzasadnienia kasacji skarżący próbuje wytłumaczyć rzekomo nieracjonalne zachowanie pokrzywdzonej polegające na wezwaniu policji i firmy ochroniarskiej, spożywaniem przez nią alkoholu w dniu zdarzenia, a także wskazuje, że powodem zmiany wersji wydarzeń przez pokrzywdzoną była skrucha, będąca efektem przemyślenia swojego błędu i wysnucia bezpodstawnych oskarżeń pod jego adresem, które miały na celu pozbycie się K. M. i uniknięcie spłacenia zaciągniętej u niego pożyczki.

Obrona w dalszym ciągu buduje zatem linię obrony na założeniu, że pokrzywdzonej została udzielona pożyczka, co, jak już wskazano wyżej, w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, zostało podważone. Pominięto w tym zakresie także istotną okoliczność wskazaną przez Sąd Apelacyjny, że z zeznań pracowników ochrony i funkcjonariuszy policji wynika, że po ich dotarciu na miejsce zdarzenia M. P. była roztrzęsiona i przestraszona, co, zgodnie z zasadami logicznego rozumowania, świadczy o tym, że jej obawa o życie i zdrowie była realna. Z kolei założenie, że pomówienie skazanego spowoduje jego „pozbycie się” i brak konieczności spłaty pożyczki jest pozbawione racjonalnych podstaw. Wszak pokrzywdzona, w zmienionych zeznaniach wskazała, że pieniądze uzyskała od żony skazanego. Ta z kolei, mimo osadzenia skazanego, mogłaby skutecznie dochodzić ich zwrotu.

Kolejne założenie obrony, że w przypadku realnej chęci wyrządzenia M. P. krzywdy skazany z pewnością próbowałby dostać się do pomieszczenia, w którym się zamknęła, a nie zostałby na miejscu zdarzenia spokojnie grając na automatach i czekając na przyjazd stosownych służb, nie wytrzymują z kolei konfrontacji ze spostrzeżeniem Sądu Apelacyjnego, że zachowanie skazanego wynikało z braku wiedzy o zawiadomieniu przez pokrzywdzoną ochrony lokalu i policji. K. M. grając w dalszym ciągu na automatach *de facto* oczekiwał na zrealizowanie przez pokrzywdzoną żądania wydania pieniędzy w wyniku zadeklarowania przez nią, że potrzebuje więcej czasu na zgromadzenie niezbędnych środków. O ile ustalenia Sądów rozpoznających sprawę mają logiczne podstawy, tak

twierdzenia skarżącego są jej pozbawione, nie wspominając o tym, że, jak ustalono w sprawie, celem skazanego nie była chęć wyrządzenia pokrzywdzonej krzywdy, ale uzyskanie od niej określonej sumy pieniędzy.

Sąd II instancji odniósł się także do kwestii posłużenia się przez skazanego nożem (str. 8 uzasadnienia). W świetle tych rozważań, a także treści wyjaśnień samego skazanego, który przyznał, że trzymał nóż w ręku (k. 177), negacja tej okoliczności zdaje się pozbawiona jakichkolwiek podstaw.

Podsumowując, należy uznać, że skarżący nie wykazał, by Sąd Apelacyjny dopuścił się jakiegokolwiek uchybienia, tym bardziej o charakterze rażącym, które mogłoby mieć wpływ na treść orzeczenia. Sąd ten rozważył postawiony w apelacji zarzut naruszenia przez Sąd I instancji art. 7 k.p.k., nie stwierdził takiego uchybienia, a jego argumentacja na tę okoliczność jest zgodna z zasadami prawidłowego rozumowania.

Powyższe skutkowało uznaniem kasacji za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Skazanego, uwzględniając jego sytuację materialną, zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.